

се уженюва за него. Той се би съ гръцитѣ и татарите, и на единъ бой като му навихъ татаритѣ, българетѣ го намразихъ и повыхахъ Ивана Асѣня на прѣстолтъ. Лаханъ отиде на Тръновъ да го отрѣве отъ Ивана, нѣ не можи и побѣгиж при татаритѣ, които го и убихъ по-сѣтиѣ. Иванъ Асѣнь и той не стоя много на прѣстолтъ; Тертеръ, който напусихъ првата си жена и зе сестрата на Ивана Асѣня, подигна българитѣ врѣху Ивана Асѣня и го турихъ него на прѣстолтъ, а Иванъ отиде на Цариградъ. Тертеръ се раская дѣто напусихъ првата си жена, която я бѣше проводилъ на гръцкія царь, и проводи да я иска назадъ, а втората си жена, сестрата на Ивана Асѣня и проводи на Цариградъ. Гръцкія царь му я проводи и сврза съ него зговоръ да не занача гръцкото царство (1284.)

Но това врѣме татаритѣ бѣхъ нападижли на България, и у боюетѣ съ тѣхъ Тертеръ побѣгиж на Едрене, а на мѣстото му ставъ Синачо. Него го свалихъ татаритѣ и гѣхіятъ краљ останъ у България, дѣто той малко стоя, защото Светославъ, Терторовтъ сынъ го уби, освободи баща си и сѣдиж на българскія прѣстолъ (1296). Светославъ много пѣти се би съ гръцитѣ и много пѣти ги навива. Този Светославъ бѣше женетъ за дъщерята на гръцкія царь, и като умрѣ, на мѣстото му останъ сынъ му Георги Тертеръ или Тертеръ II. И Тертеръ II и той се би съ гръци, нѣ нѣ живѣ много, и като умрѣ, българетѣ си си направихъ двама краля: Михаила Страшмира и Бонслава (1323). До дѣто се карахъ тѣзи двама господари, гръцитѣ отидохъ да си отрѣвавжтъ мѣстата, дѣто ги бѣше зель отъ тѣхъ Тертеръ, нѣ никакъ не сполучихъ. Страшмиръ накара Бонслава да се остави отъ да господарува и да побѣгне на Цариградъ. Тогази се улови само съ гръцитѣ, които и гѣ отъ своя